

*Hem après amb el temps a saber esperar:
a garbellar el fruit
i destriar la corfa.
i ara ens sorprèn l'art d'estimar:
gremi que s'extingeix a colps de colze tosc
damunt la taula coixa*

Isabel García i Canet

PROGRAMA “ MÉS CA REVOLTA ”

PROGRAMA “ MÉS CA REVOLTA ”

18-03-2019

*No puedo olvidar
que no tengo alas,
que no tengo mar;
vereda ni nada
con que irte a besar.*

Miguel Hernández

PROGRAMA CANDIDATURA “ MÉS CA REVOLTA ”

Índex:

1. Candidates i candidats
2. Ca Revolta. Dihuit anys d’acció esperançadora.
3. Context socio-polític actual.
  - 3.1 Moviment antiglobalització, crisi econòmica i corrupció
  - 3.2 Irrupció de partits d’ultradreta i retall de drets i llibertats
  - 3.3 Infra-finançament del País Valencià i desfeta del territori.
4. Quina resposta donem? – MÉS CA REVOLTA.
  - 4.1 Programació de noves iniciatives.
  - 4.2 Accions per a millorar la situació econòmica.

1. Candidates i Candidats.

President:	Jesús M ^a Timoneda i Timoneda
Vicepresidenta:	Isabel Pérez i Ruiz
Vocal 1:	Joan Gregori i Berenguer
Vocal 2:	Judit González i Simeón
Vocal 3:	Maria Munyoz i Lluesa
Vocal 4:	Mario Lecumberri Ciáurriz
Vocal 5:	Miquel Àngel Canós i Ontanaya

2. Ca Revolta. Díhuit anys d'acció esperançadora.

En les jornades del Puig es va arribar a una sèrie d'acords, la majoria dels quals no s'han complit per diferents motius; entre altres coses es parlava d'obrir un procés per a renovar l'executiva, reprendre les jornades anuals i l'assemblea d'activistes.

El deteriorament de l'actual Consell, que inclou la “fugida”, per diferents motius, de la gent considerada més jove, no ha permès que es compliren aqueixos objectius. En aquests moments s'ha arribat a una situació de paràlisi total. El desgast de les relacions personals, les diferències polítiques i l'alta edat mitjana de tots nosaltres, ens ha portat a una situació que no és la millor. A dia d'avui és urgent la renovació de l'executiva i de l'equip de treball que reprenga el millor de la nostra tradició, per açò ens sembla imprescindible recordar alguns dels aspectes que considerem importants perquè, el pròxim equip de treball, els tinga en compte i per a carregar-nos d'entusiasme, energia, força i claredat per a continuar.

L'escola del MCPV ens va ensenyar que la guerra decisiva es lliura en el terreny de les idees. No solament en les conclusions de pensament, sinó també, i, potser sobretot, en la manera de pensar i com el pensament ha d'expressar-se, i també en la manera de com fer-ho. La ruptura amb l'ordre social existent que hem mantingut en la nostra trajectòria començava per ací, per no acceptar els termes en els quals es plantegen les coses. Sabem que qui fixa la manera en què es planteja un problema, condiciona també enormement la seua resolució, arribant a voltes fins i tot a determinar-la.

En 1975 ens vam adonar que la ruptura amb el sistema polític i social de l'antic règim franquista no s'anava a produir perquè els qui la defensàvem érem una minoria política i també una minoria social, doncs ací vam ser conscients que anava a triomfar la reforma i que començàvem una carrera de fons, una carrera amb una meta incerta en cas que la hi haguera.

Sense renunciar a intervindre en la política de cada dia, vàrem donar als nostres plantejaments una inflexió cada vegada més ideològica, més crítica de fons, més de rebuig global a l'ordre establert en el seu conjunt. Per això vam donar importància relativament prompte, almenys abans que uns altres, al feminisme (les dones del MC ja estaven organitzades en una estructura que impregnava el conjunt organitzatiu del partit), els moviments de veïns, els moviments d'estudiants, el moviment pacifista... i d'altres formes de crítica ideològica a l'ordre social vigent. També els moviments d'emancipació nacional exerciren una gran influència en nosaltres i és així com defensem de manera enèrgica el dret dels pobles a l'autodeterminació.

Haver desenvolupat durant tants anys l'esperit crític i haver-ho fet en els àmbits més diversos capacita per a desconfiar de l'aparença de quasi tots els fenòmens socials i per a trobar-li la volta als assumptes més variats, convertint-nos així en agitadors de pensament crític, de consciències... L'aparició de Revolta com a associació cultural data de 1994, encara que el seu naixement legal va ser al any 1991, amb la unificació (a nivell estatal) del MCPV i la LCR, amb la idea de explorar nous camins, tant pràctics com de pensament. Però aquest període va ser relativament breu. Al País Valencià, la crisi culmina en 1994 en el anomenat Congrés de Paterna, i a partir d'aquest moment, Revolta romandria només integrada pels membres de l'antic MCPV i poc a poc va anar adquirint contingut i forma un nou projecte: Ca Revolta.

Parlar de Ca Revolta per tant, no és parlar de generació espontània, és parlar de tot un procés de reflexió, de lluita, d'esforç fins a arribar a aquesta CASA, un projecte que es comença a gestar a la fi dels vuitanta. Des que es compra l'edifici fins que s'inicien les reformes necessàries i s'inaugura el local passen més de deu anys.

Aquest projecte naix d'una aposta majoritària, encara que no unànime, dels membres del col·lectiu. Ca Revolta sorgeix amb la intenció de ser una mica més que un espai físic amb despatxos, llocs de reunió, sala polivalent, sala d'exposicions i bar. També naix amb la idea de ser un lloc de trobada, un espai obert, multidisciplinari i plurifuncional on caben la reunió, l'intercanvi d'opinions, el treball, el debat.

Des d'ací es produeixen o gesten accions en el fons de les quals està l'agitació, aqueixa que adés esmentàvem, i que té en la seua base la transformació social. És difícil definir i catalogar Ca Revolta. Què som? Un espai de trobada? Una associació cultural amb pretensions o metes socials? Una organització social amb aspiracions culturals?

Els moviments autoidentitaris, la cultura, el feminisme, les plataformes ciutadanes (salvem el botànic, la Punta, el Cabanyal, ...), les lluites de caràcter reivindicatiu, d'intervenció social, són àmbits importants on desenvolupar l'activisme en LA CASA.

La gent que s'acosta a Ca Revolta veu la importància de vincular l'art i el patrimoni cultural amb l'acció social, les preocupacions socials, els moviments socials, fins i tot la gent més allunyada de preocupacions estètiques s'adona que és un vehicle magnífic a tots els nivells, i açò dóna projecció a Ca Revolta tot convertint-la en un element viu i de renovació, que connecta amb gent diferent i que, en el seu esperit més arrelat, segueix impulsant la transformació de la societat des d'una transformació personal i col·lectiva amb l'ideari que un altre món és possible, mitjançant el treball en comú en un espai compartit.

No podem oblidar el que hem sigut i som en el teixit associatiu i social de València, per exemple, quan Manuel Molins diu, per a referir-se a Ca Revolta, que LLOCS COM CA REVOLTA EN SÓN PARITS BEN POCS.

Tampoc podem oblidar les campanyes o lluites que hem encapçalat des de Ca Revolta:

No a la guerra.

Jo no t'espere, contra la vinguda del Papa.

Ja en tenim prou, amb la qual vàrem ser els primers a denunciar la corrupció.

En tots aquests anys hem intentat impulsar un espai social i cultural obert, on pogueren confluïr diversos projectes d'intervenció social, de difusió cultural alternativa, convertint-nos o, intentant convertir-nos, en un espai de convivència ciutadana, de relacions humanes i d'oci no consumista, un espai cultural en la seua vessant més amplia: musical, dramàtica, plàstica, literària i de participació ciutadana al voltant de com projectar una ciutat més habitable, amable i culta.

I amb açò intentem estar i en això volem seguir estant.

3. Context socio-polític actual.

3.1 Moviment antiglobalització, crisi econòmica i corrupció

El moviment antiglobalització és un conjunt de diversos grups polítics i socials, que protesten contra el procés d'integració econòmica mundial, dirigit per organismes com ara l'Organització Mundial del Comerç, el Fons Monetari Internacional i el Banc Mundial i la majoria de les grans empreses multinacionals. Davant el fet que molts aspectes de la vida social local són influïts per organitzacions llunyanes, demana una alternativa a l'economisme doctrinari del Fòrum Econòmic Mundial sota el lema «un altre món és possible». Les diferents organitzacions antiglobalització formen una xarxa informal i organitzada de manera descentralitzada. Aquest moviment engloba organitzacions no governamentals (ONG), grups socialdemòcrates com Attac, col·lectius com Sense Terra, Via Campesina i la Confédération Paysanne de José Bové, ecologistes com Greenpeace, socialistes, anarquistes, etc. Sovint organitzen protestes i conferències alternatives amb ocasió de les trobades de les forces econòmiques i polítiques pro mundialització. Una de les primeres protestes massives es va organitzar a Seattle el 1999 en resposta a la cimera de l'Organització Mundial del Comerç. El documental Rosa de Foc de J.A. Fernández descriu la manifestació a Barcelona del 2001. Al costat de les grans manifestacions, el fenomen s'ha transformat en una multitud de petites lluites amb ciutadania connectada a través de la xarxa que miren d'influir en diversos àmbits locals per fer un món que no segueixca el dictat neoliberal. És precisament davant l'espill del neoliberalisme global i en la seua contestació que hem de percebre'ns i definir-nos en les nostres propostes d'acció a futur.

Crisi Econòmica

La crisi de finals de la dècada del 2000 es va produir entre 2008-2009, quan la majoria d'economies del món industrialitzat van entrar en una profunda recessió. És la primera vegada que es donava una recessió global simultània en totes les economies avançades -Estats Units, Europa, Àsia- i als països emergents. Fou la pitjor crisi financera des de la Gran Depressió. De fet se l'anomenà sovint la Gran Recessió, tal com la batejà l'economista nord-americà Paul Volcker, per reflectir les similituds amb la Gran Depressió però sense sobrepassar-la.

La crisi va tenir diverses causes interrelacionades que formaren un complex cercle viciós. Hi va contribuir la pujada continuada del preu del petroli, l'increment del preu dels aliments i l'esfondrament d'una bombolla immobiliària centrada sobretot als Estats Units, que va provocar l'esclat de forma paral·lela d'una crisi financera. Al voltant de tot el món, diversos bancs d'inversió i comercials, grans i ben establerts, varen patir pèrdues massives que en alguns casos arribaren a la fallida com en el cas de Lehman Brothers.

El rescat de la banca espanyola es va dur a terme en el marc de la crisi financera espanyola de principis del segle XXI quan inicialment el Banc d'Espanya va haver d'intervindre, nacionalitzar i injectar fons a diverses caixes d'estalvis i bancs espanyols. El rescat a la banca espanyola es va iniciar l'any 2008 amb la intervenció de Caja Castilla-La Mancha i l'any 2012 va arribar a una major magnitud quan l'Eurogrup i el Govern d'Espanya van acordar una injecció d'un màxim de 100.000 milions d'euros a la banca espanyola,

després de l'esclat de la crisi de Bankia, evitant en un principi un col·lapse de l'economia espanyola i mesures més dràstiques com una intervenció com la de Grècia, Portugal o Irlanda.

Els efectes de la crisi econòmica van començar a evidenciar-se a l'inici del segon mandat de José Luis Rodríguez Zapatero. Després de negar la crisi als seus començaments, i després d'invertir enormes quantitats de diners públics en plans de xoc contra la crisi (injecció de 100.000 milions d'euros en avals per a la banca, 50.000 milions d'euros en el Plan-E), Zapatero es va veure obligat a prendre mesures econòmiques allunyades del programa electoral amb què es va presentar a les eleccions: congelació de pensions, reducció del salari dels empleats públics, retirada de mesures estrella de la legislatura anterior (xec-bebè, deducció de 400 euros en l'IRPF), a més d'una reforma laboral que va provocar el rebuig sindical i patronal i que va conduir a una vaga general.

Retall de la despesa social

El maig de 2010 es va procedir a un retall de la despesa pública social per valor d'uns 15.000 milions d'€. Entre les mesures principals es troben el retall del 5% de mitjana del sou dels funcionaris. Als alts càrrecs se'ls reduïa un 10% el salari i als membres del govern un 15%. Una altra de les mesures anunciades va ser l'eliminació del xec-bebè i la congelació de les pensions (excepte les pensions mínimes i no contributives). Així mateix també es preveia reduir la despesa farmacèutica repartint els fàrmacs en unidosi segons la durada del tractament.

El govern socialista va emprendre una reforma de la Constitució que exigia que el govern tindria un sostre de dèficit que no podria superar-se. La reforma va ser pactada pel partit de l'oposició Partit Popular i el partit socialista.

El 20 de novembre de 2011 se celebren eleccions generals on surt guanyador per majoria absoluta el Partit Popular. El seu president Mariano Rajoy assumeix el càrrec de president de govern el 21 de desembre de 2011 i a causa de la gravetat de la crisi, ja durant els primers cent dies va incomplir una part de les promeses electorals: abaratiment de l'acomiadament, reducció del dèficit, pujades d'impostos, amnistia fiscal, congelació del salari mínim, pujades de preu de llum i gas, pensions, retalls en la llei de dependència, copagament, retalls en despesa en innovació i infraestructures, incompliments en matèria financera amb Catalunya, televisió pública, afers exteriors i concòrdia política. El 2011 la renda per càpita espanyola va baixar per sota de la mitjana europea per primer cop en 10 anys.

L'11 de juliol de 2012, com a compensació pel rescat de la banca espanyola que es va acordar al Consell Europeu del 28 i 29 de juny, el president del govern anunciava la pujada del tipus general de l'IVA del 18% al 21% i el reduït del 8% al 10%, l'eliminació de la deducció per compra d'habitatge, la baixada de la prestació d'atur a partir del sisè mes, la reducció del 30% dels regidors en els ajuntaments, i que funcionaris, diputats i senadors no tindrien paga extra de Nadal.

Tot açò en un context global on tots els estudis econòmics ens parlen que la desigualtat en el repartiment de la riquesa, en el planeta, a Europa i en l'Estat espanyol està augmentant any rere any.

Corrupció

Després de la sentència del 'cas Gürtel', el PP s'ha convertit en el primer partit polític condemnat per corrupció en democràcia. L'Audiència Nacional ha imposat al Partit Popular una multa de 245.000 euros com a partícip a títol lucratiu per la seva implicació en els primers anys de la trama.

El tribunal considera que es va produir "un enriquiment il·lícit en perjudici dels interessos de l'Estat", en tant que els actes delictius de la trama "van produir beneficis econòmics quantificables al PP".

En la dècada de 2010 partits polítics, majorment PP i PSOE, s'han vist esquitxats per nombrosos casos de corrupció, com el cas Bárcenas de sobresous als dirigents, Cas Gürtel, Cas EREs, Cas Palma Arena, Cas Nóos, cas Fabra, l'operació Púnica, i molts altres, amb desenes d'imputats. Sumant tot els diners dels diferents casos de corrupció podríem arribar a una quantitat de 200.000 milions d'euros. Un verdader atac al sistema democràtic actual.

3.2 Irrupció de partits d'ultradreta i retall de drets i llibertats

Amb un 13,1% Alternativa per a Alemanya (AFD) suposa l'entrada dels ultradretans al Parlament alemany, però a Europa hi ha molts altres partits d'aquesta tendència i fins i tot formant part del Govern.

El partit nacionalista i populista de dreta Fidesz governa Hongria amb majoria absoluta des de 2010. El primer ministre Viktor Orban va imposar restriccions a la llibertat de premsa i a la protecció de dades. Per contenir l'afluència de refugiats, Orban va manar protegir les fronteres amb tanques.

A Polònia el Partit Llei i Justícia (PiS), nacionalista i conservador, governa aquest país amb majoria absoluta des de 2015. Per a aquesta agrupació política i amplis sectors de la població, els musulmans no són benvinguts. Està enfrontat amb la UE per una polèmica reforma que supedita el poder judicial al control polític.

A França, el Front Nacional (FN) és des de fa diverses dècades una important força política. El partit liderat per Marine Le Pen intenta projectar una imatge conservadora en lloc d'ultradretana. En les presidencials va quedar segona força per darrere d'Emmanuel Macron i en les eleccions a l'Assemblea Nacional va obtenir vuit escons.

Tot això, sense oblidar el que passa a l'altre costat de l'atlàntic amb Trump als EEUU i el seu mur de la vergonya amb Mèxic i el nou president de Brasil, Jair Bolsonaro amb el seu projecte d'exploració de la selva amazònica.

Recentment a la comunitat autònoma d'Andalusia el partit d'ultradreta VOX ha obtingut amb un 10,97% dels vots, 12 diputats. Ha demanat l'expulsió d'immigrants i la derogació de la llei de violència de gènere entre altres; i una sèrie de mesures que suposen un clar i fort retrocés en matèria de llibertats ja consolidades en un escenari que la majoria pensava que ja estava consolidat i no anava a canviar mai més, en un procés evolutiu de millora i perfeccionament de drets adquirits amb caràcter universal.

Retall de drets i llibertats

Els últims anys hem pogut comprovar com la situació que es va aguditzar amb l'aprovació de la Llei de Seguretat Ciutadana (coneguda com a 'Llei Mordassa') i la reforma del Codi Penal, s'ha intensificat amb registres, imputacions, judicis i sentències per opinions i accions. Les recents propostes d'ampliar els supòsits de la cadena perpètua significarien una nova mesura d'enduriment del Codi Penal.

Ens inquieta que, cada cop més, persones de tota mena (periodistes, humoristes, tuitaires, sindicalistes, artistes, mestres, informàtics, activistes, rapers, mecànics, etc.) estiguen sent investigades o condemnades per accions o opinions que constitueixen un lliure exercici de la llibertat d'expressió i de manifestació.

Veiem amb preocupació la criminalització de l'activisme pels drets humans, com és el cas de la periodista Helena Maleno en el seu treball a la Frontera Sud de l'Estat, el rescat de persones migrants en perill de mort a la mediterrània o altres casos ocorreguts a Itàlia o Grècia, i tot això en un context de polítiques racistes contra la població immigrada i refugiada.

Considerem totalment injustificades i innecessàries situacions de presó preventiva com les patides pels joves d'Altsasu o per Jordi Cuixart, Jordi Sánchez i els representants de les institucions catalanes.

En els darrers mesos, entre altres casos, hem vist amb preocupació les sentències de presó per al raper Valtònyc o el grup de La Insurgència, el segrest del llibre 'Fariña' o com ARCO retirava una obra d'art pel seu contingut polític. Aquest darrer exemple, per cert, és un símptoma inquietant del clima d'autocensura 'preventiva' que es pot generar si es continua amb aquesta dinàmica general de repressió.

Ens alarma la facilitat amb la qual es pretén forçar la realitat, tipificant moltes accions com a delictes d'odi, de sedició, de rebel·lió o de terrorisme entre d'altres. Així, s'acusa a Maleno i altres activistes humanitaris de tràfic il·legal de persones quan intenten evitar la pèrdua de vides humanes al mar o, en el cas català, es parla de violència quan totes les manifestacions han sigut pacífiques i la violència sempre s'ha vist amb les demostracions de l'extrema dreta a Catalunya.

Ens espanta que, a més de la repressió exercida en cada cas, amb totes aquestes situacions s'intente i s'aconsegueix minar la capacitat de la ciutadania per, organitzada col·lectivament, transformar realitats socials per mitjans pacífics.

Considerem que la llibertat d'opinió i expressió, el dret d'autodeterminació, la llibertat de manifestació, el dret a la protesta no violenta, etc. són drets fonamentals i llibertats que han de ser preservats per a una bona salut democràtica.

3.3 I Infra-finançament del País Valencià i desfeta del territori.

El nostre País està doblement discriminat pel govern central. Per una banda, per ser la comunitat autònoma pitjor finançada, i per altra, per ser el territori que menys inversions rep de tot l'Estat. Som els únics que, tenint una renda per càpita inferior a la mitjana estatal, aportem a les arques de l'Estat com si estiguérem

per damunt, és a dir, que sent pobres paguem com a rics. D’esta manera, l’Estat ens condemna a unes contribucions fiscals injustes i desproporcionades que ens aboquen a la inviabilitat econòmica i a l’empobriment creixent de la població.

A tot açò, se suma el dèficit en inversions al nostre territori què anualment ens imposen els distints governs centrals a través dels Pressupostos Generals de l’Estat. Així, sent la nostra autonomia un 11% de la població de l’estat espanyol, mai rebem un percentatge d’inversions d’acord al nombre d’habitants.

Al territori valencià som l’11% de tota la població de l’Estat i representem el 10% del PIB. Però, només rebem un 6,5% del total de les inversions territorialitzades pressupostades, i d’estes inversions, el govern central només en va executar la meitat en 2016, és a dir, que en aquell any, únicament vàrem rebre un 3,5% de totes les inversions de l’Estat.

Desfeta del territori

Als anys 2000 un nombre creixent de col·lectius, organitzacions i entitats cíviqes, al llarg i a l’ample de tot el País Valencià, vàrem coincidir en un mateix crit d’alarma: Atureu!, Atureu la destrucció per a pensar el país que volem. Les notícies sobre nous plans urbanístics omplien habitualment més d’una pàgina dels diaris valencians, a mode de secció fixa, superant cada volta la nostra capacitat d’astorament, per no dir d’espant.

Al manifest que signaren molts col·lectius s’afirmava ser «conscients de la greu situació del territori valencià: constants agressions al medi ambient, especulació de la terra i de l’aigua, destrucció del paisatge, de la natura i del patrimoni cultural». Per fi, algú en aquest país n’era conscient, d’aquestes agressions! Les autoritats responsables de vetlar pel nostre benestar i el nostre futur eren les que més alimentaven la foguera on es consumia el nostre territori, aprovant pla rere pla, “El PAI de cada dia”. Mentre tant, els jutges i fiscals que haurien d’actuar d’ofici contra els agressors, es limitaven a certificar que els espais protegits ja havien perdut bona part del seu valor, per les progressives agressions precedents, per la qual cosa es podien ja desprotegir (el cas de la tristament cèlebre sentència de La Punta). Pocs juristes es dediquen a analitzar la perversió de la legislació urbanística valenciana, normativa d’excepció pensada pel seu brillant inventor per tal d’abaratir el cost de l’habitatge, i que ha servit per a multiplicar-lo, i posar-lo fora de l’abast de més gent, al temps que està produint la monopolització dels terrenys urbanitzables en poques mans, així com la privatització de la funció urbanitzadora en les mateixes mans.

Un dels col·lectius més reivindicatius que es reunia a la nostra casa és «Compromís pel Territori». Les entitats i ciutadans signants del Manifest del Compromís pel Territori es comprometien, de forma corresponsable, a la defensa del territori i dels seus recursos contra aquestes agressions, en demanda de mesures que, en un marc de polítiques socials avançades, subordinen l’economia a les necessitats reals de la població, deixant de potenciar turisme i construcció com activitats primordials, racionalitzant la indústria i endreçant el treball del camp. Hereu d’este primigeni col·lectiu tenim ara el col·lectiu “Per l’Horta” que està fent una important tasca en la defensa de l’espai agrari més important al nostre territori el qual està patint una greu agressió pel creixement urbanístic i les successives ampliacions del port i les seues zones d’activitat logística.

4. Quina resposta donem? - MÉS CA REVOLTA.

Ateses les consideracions anteriors entenem que avui més que mai és necessària Ca Revolta. Tant el país, com el cap i casal i el districte on està ubicada la nostra seu, necessiten aquest espai dinamitzador, aquesta organització cívica, sociocultural i sociopolítica de l'esquerra nacionalista crítica i alternativa, tot combinades. Un espai per a pensar i actuar com a alternativa a l'ordre social dominant. Som més que un espai físic, la casa és el lloc de trobada de tota aquesta esquerra. Som i serem MÉS CA REVOLTA, un espai que es defineix i es definirà en el futur amb l'objectiu de pensar-s'hi i actuar com a alternativa a l'ordre social dominant. Unes vegades com ONG, unes altres amb la mobilització a través de tots els moviments i espais de protesta del P.V, altres des de les legítimes aspiracions dels individus per a realitzar-se en la consecució d'objectius nobles, altruistes i de profit col·lectiu. Ca revolta és la seu social d'eix col·lectiu de col·lectius, amb la idea de convertir-se en referent de l'esquerra com a espai de trobada i de referència ampli. Som un grup d'esquerra alternativa i compromesa amb l'emancipació nacional, sota un paraigua cívic cultural. Som més que un espai físic, la casa és el lloc de trobada de tota aquesta sensibilitat situada políticament a l'esquerra plural i en clau de progrés.

Tot això en relació als anys de lluita i esforç que històricament les societats, i entre elles la valenciana, han fet i fan en defensa dels seus drets i llibertats, i en particular aquells que al segle XXI ens determina com a evolució dels inicials de la Il·lustració de caràcter fonamental, com ho són els polítics de primera generació; continuant amb la segona generació de dret a la lliure expressió i comunicació sense censura ni condició; els de tercera, de marcat caràcter econòmic i social; per arribar als més moderns i de més recent incorporació a l'evolució contemporània, anomenats de quarta generació com ho són els drets de naturalesa mediambiental i, molt particularment, el dret a la cultura, la comunicació i el patrimoni cultural, al seu gaudi i satisfacció per part dels ciutadans en democràcia plena, a la llibertat de creació i divulgació de les produccions culturals i l'accés gratuït a una dieta mediàtica de qualitat.

Així, entenem la cultura com un dret ciutadà que es constitueix en element vertebrador de primer ordre envers la identitat i la cohesió social de la ciutadania i la societat valencianes i la modernització d'aquesta. La participació col·lectiva en els processos de creació i gaudi culturals, en escenaris cooperatius entre les organitzacions socials i les administracions públiques marcaran la societat civil valenciana en les seues capacitats de construcció d'un relat sobre si mateix en el temps i en el món, en clau pròpia i des dels valors compartits i ja esmentats de llibertat, justícia, igualtat, fraternitat/sororitat i solidaritat des de la perspectiva i el llenguatge de la Cultura i la Comunicació. Aquests processos de participació han de convertir-se en els paradigmes del canvi social amb conseqüències fins i tot en els àmbits del desenvolupament econòmic sostenible i d'ocupació.

Cultura és llibertat, creativitat, identitat, inclusió, territori, igualtat, diversitat, transgressió, coneixement, creixement, indústria, sostenibilitat, treball, benestar i futur.

En l'arrencada del segle XXI hem anat entrant en una crisi de canvi d'una gran profunditat. Aquesta crisi ha afectat molt visiblement l'organització de la vida quotidiana de la gent. I ha coincidit al País Valencià amb factors de canvi d'envergadura, no només polítics, com és evident, sinó també d'importantes transformacions en la mentalitat que ha posat en trànsit de liquidació la mixtura d'ideologia valenciana – conservadora, rànica i subordinada- amb un neoliberalisme d'aparador i fúnebre. L'adaptació a tots aquests canvis demana i comporta, alhora, seleccionar el bo i millor dels materials a l'abast, proveir-se de nous

recursos i bastir noves iniciatives culturals. Estar especialment disposats a posar al dia la vella tradició i, sobretot, a engendrar-ne de nova.

Cal insistir en el propòsit de fer la cultura valenciana més dinàmica, oberta, inclusiva i orientada al futur. Fer permanentment evident la diversitat de les persones, les influències, les procedències i els factors que la componen. I aprofitar encara més les variades connexions possibles que la complexitat interna afavoreix i que ens poden aproximar a la primera línia dels creuaments, mestissatges i fusions més interessants que l'ecosistema global suscita.

La cultura és, de tots els grans eixos d'identificació i provisió d'identitat, el més fàcilment electiu –les llengües i cultures són ordinàriament accessibles, es poden aprendre, admeten incorporacions- i el més evidentment compartible –quan aprens o adoptes una llengua, o quan t'incorpores a una cultura no et cal renunciar a cap de les que ja sabies o tenies com a pròpies. Per això, la cultura apareix com la principal oportunitat de disposar d'un model avançat de ciutadania compartida i d'un ventall completament obert de formes de vinculació i d'interpretacions de la identitat valenciana

El Centre de Recursos "Just Ramírez, Ca Revolta", com tota associació que persegueix una sèrie de finalitats contemplades en els seus estatuts, posa a l'abast tots els seus mitjans per a la realització d'aquesta missió, i amb la vocació de convertir-se en un autèntic referent en el camp de l'associacionisme cultural i social. Aquesta vocació ha d'incidir en l'aprofundiment de les pràctiques democràtiques al si de la nostra societat a partir de l'instrument de la participació ciutadana, tot i afavorint l'ecosistema de la diversitat cultural, mitjançant l'autogestió, donant veu i part a l'emergència ciutadana de la base social i a l'activisme emprenedor, i al mateix temps mantenint la imprescindible perspectiva de gènere en els processos de la producció i la programació culturals, tot això amb la finalitat d'afavorir i aconseguir la transformació social.

Definició de "Revolta" segons wikipedia: "Una revolta és un moviment social [...] Com a forma de lluita social és expressió d'algun tipus de conflicte (conflicte social, polític, econòmic). Es produeix quan una multitud, o almenys un nombrós grup de persones s'ajunten [...] en general com una reacció contra una sensació d'injustícia o injúria, o com un acte de dissentiment. També és molt habitual emprar el terme revolta per designar accions més organitzades, més prolongades en el temps o amb projecció en el futur, i amb objectius més generals o un propòsit més clar de transformació social o un altre tipus de canvi (polític, econòmic, de ordre institucional, de la identitat nacional o religiosa, etc.). "i afegeix" Molts termes s'utilitzen pràcticament com a sinònims, com enrenou, insurrecció, revolta, subversió ".

El nostre nom triat ens defineix, ja que ens pretenem esvalotadores, subversives i insurrectes quan cal. El nostre espai de treball és per i per a la llibertat individual i col·lectiva i les nostres eines són els àmbits culturals i socials que ens permeten assolir en la mesura de les nostres possibilitats la transformació social. Transformació social basada en la justícia social i la protecció del medi ambient per part de la societat civil, que inclou la nostra preocupació per les desigualtats socials i les discriminacions de tota mena.

Hom podria dir, per tant, que el nostre Centre de Recursos “Just Ramirez, Ca Revolta” hauria de continuar fonamentant la seua activitat cultural i social sobre els següents fils conductors que li donen sentit:

- Reinventar i reivindicar els espais socioculturals independents com a agents dinamitzadors de la societat civil i en la defensa de tota classe de drets democràtics i ciutadans.
- Impulsar noves formes de gestió sociocultural, tot i fent possible conjuminar la professionalitat amb el compromís voluntari, sempre sense ànim de lucre, ja que la nostra voluntat és generar i expandir coneixement.
- Donar suport a la nova creació cultural i artística emergent dels nostres carrers i jovent, amb les seues propostes arriscades que sovint romanen fora dels circuits comercials.
- Arribar a nous públics, com la joventut i les persones migrants, per tal d’afavorir la integració i la cohesió social.
- Continuar denunciant les injustícies socials d’una manera combativa i alegre, d’acord amb el nostre esperit esvalotador i insurrecte, que ens ha de seguir caracteritzant
- Promoure la dimensió digital dels projectes, l’accés de la ciutadania a la cultura per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació
- Aprofitar les plataformes tecnològiques que faciliten la col·laboració de persones i organitzacions amb finalitats molt diverses:

Usar les múltiples variants de *crowdsourcing* o iniciatives de col·laboració massiva com els següents:

Crowdcreation: procés de creació col·lectiva en grups més o menys amplis

Crowdwisdom: procés que recull l’opinió o el coneixement d’un grup, i no només l’opinió d’un únic expert per resoldre una determinada qüestió.

Crowdvoting: procés de valoració o puntuació col·lectiva de qüestions determinades.

També el consum col·laboratiu (*collaborative consumption*): establiment de nous models d’intercanvi, ús compartit, permuta o lloguer d’objectes i serveis, potenciat per les xarxes socials i altres plataformes pot ser d’interès en l’estímul als agents culturals que inicien els primers projectes.

Com a associació ens hem de vertebrar a partir dels cinc eixos/claus de sempre:

- La promoció i la difusió del nostre patrimoni cultural, natural i lingüístic.
- La constitució en un espai físic i conceptual d’intervenció, participació i transformació social, de naturalesa crítica com a factor principal d’identitat, obert amb plena generositat a tot tipus de moviments de caràcter cultural, social i reivindicatiu; tot i convertint Ca Revolta en un focus de cocreació per a la producció i difusió culturals, en clau de la més radical i alternativa modernitat política.
- Bastir un veritable centre de convivència social i cívica, tot i incidint molt en el fet que Ca Revolta significa i esdevé un espai/fòrum d’expressió en la més consistent i ferma defensa de les llibertats individuals i col·lectives.
- La promoció de totes aquelles entitats que convergeixen amb algun aspecte de la missió i objectius de Ca Revolta

Som també conscients de la situació actual tant a nivell associatiu com econòmic. La globalització, les noves tecnologies i el pas de tota la generació del baby boom cap a més enllà dels quaranta anys, fan que la mobilització associativa en diferents col·lectius com el nostre haja minvat i per tant, també el nostre nivell d'ingressos, amb una dependència econòmica de les subvencions que no podem assumir, i tampoc podem estar pendents de qui governa a les diferents institucions que concedeixen les subvencions.

Per a tornar a situar Ca Revolta en l'avantguarda del moviment reivindicatiu i guaita dels drets i llibertats del nostre poble i també millorar la situació econòmica tot revertint l'esmentada tendència i començar a incrementar el nombre d'amigues sòcies, i de simpatitzants, us proposem les següents accions, amb la voluntat d'incidir en la renovació de formats, propostes, relats i continguts programàtics:

4.1 Proposta d'activitats.

- Activitats expositives; Teatre i Cinema; Nous tallers de teatre i de monologuistes. Cicles de cinefòrum. arts plàstiques i escenogràfiques.
- Poesia; Actuacions Musicals; i tot tipus d'activitats de promoció cultural: , audiovisuals, producció musical: Organització de concerts, format tipus “tirant de Rock” per les llibertats, també dels presos polítics. Producció audiovisual amb el segell de Ca Revolta.
- Tallers de: valencià, tallerisme dirigit específicament a la joventut de caràcter formatiu.
- Dinars i sopars col·loqui: amb figures destacades en els camps de la cultura i l'art, i responsables institucionals per a debatre sobre polítiques i estratègies de la cultura i la societat. Sopars temàtics amb la participació i exposició per part d'un panel d'experts en la programació i intervenció general posterior.
- Itineraris d'interpretació cultural: visites participades al nostre patrimoni cultural i natural, amb perspectiva de gènere, inclusió i memòria històrica.
- Programació de debats i conferències amb caràcter mensual: cicles sobre els drets de tercera i quarta generació. Jornades/seminari anuals de debat intern sobre Ca Revolta i el seu paper social.
- Activitats de promoció de l'associacionisme: campanya porta un company o companya a les activitats particulars produïdes per Ca Revolta.
- Organització de campanyes de reivindicació des de la desobediència enfront de les injustícies socials.
- Reforçar tot el conjunt d'activitats des d'una perspectiva d'intervenció en les xarxes digitals i la presència en Internet.

4.2 Línies d'acció Sòcio-Cultural

- Tractar d'augmentar el nombre i presència d'activitats pròpies tot i afavorint la territorialització d'aquestes.
- Impulsar la xarxa d'entitats de la qual formem part i que ha de continuar sent la plataforma de reunió i acció per a totes les entitats culturals amb les que compartim un mateix projecte social i cultural per al nostre país.
- Proposar la celebració d'una jornada anual col·lectiva d'entitats "revoltoses".
- Proposar l'organització d'un campament d'estiu de 3 dies per expansió del coneixement “revoltós”
- Fomentar el debat intern i crear estratègies de comunicació i formació.
- Incrementar la col·laboració amb la federació d'escoles en valencià que tants èxits ens va aportar en el passat.
- Recuperar els lligams amb el moviment feminista i el jovent que creix al marge del feminisme “oficialista” de caràcter profundament abolicionista, tot creant un grup de treball que tracte el tema de la prostitució, molt arrelada al barri de Velluters. (2)

- Fomentar encara més els col·lectius en defensa del territori, com Horta és futur i Per l'horta. També els col·lectius en defensa dels productes de proximitat ecològics com Sobirania Alimentària.
- Crear un grup de treball en defensa dels drets i llibertats, drets com el d'autodeterminació i llibertats com la de reunió o creació no estan garantides en estos moments.
- Implementar l'acció del grup de treball sobre Renda Bàsica Universal, dret que cal consolidar i que en països del nostre entorn com Finlàndia està tenint molt bons resultats. (3)
- Implementar l'actuació del Grup de treball de l'Observatori Anticorrupció que fa de guaita del bon ús dels diners públics i servisca a més a més per a fomentar el creixement i qualitat dels serveis públics (4)
- Crear el grup de treball Ca revolta Lila, (homes, dones, custodia compartida, coeducació, diversitat lgtbi,...)
- Col·laborar, de manera més activa, amb el grup dret a decidir sobre la pròpia vida, a fi de sensibilitzar i conscienciar a la societat de la necessitat d'aprovació d'una llei d'eutanàsia.
- Crear el grup de treball sobre cànnabis per a defensar la legalització com a ús medicinal i recreatiu d'una planta endèmica del mediterrani i que altres països com Canadà la tenen legalitzada.
- Millorar la interacció amb els amics i amigues (socis, activistes, simpatitzants) cosa que redundarà en l'eficàcia de funcionament i tractar d'assignar responsabilitats concretes als socis.
- Establir col·laboracions, puntuals/estables amb organitzacions externes (Micalet, Sobirania Alimentària...) que reporten beneficis als socis.

4.3 Accions de gestió i desenvolupament de l'associació.

- a) Serveis externs d'assessorament i consultoria: treballs d'informació, documentació i tramitació de llicències municipals per a activitats culturals. Treballs d'assessoria per a poder introduir en la gestió econòmica i fiscal de Ca Revolta aspectes de la nova llei de mecenatge recentment aprovada.
- b) Comunicació i serveis de la societat de la informació: Implementació, connectivització i alimentació de la nova plataforma Web, recentment instal·lada. Implantació i manteniment de la nova web que servirà de plataforma de comunicació per als socis i simpatitzants, que permetrà portar una gestió interna de la facturació, programació cultural i enquestes i també de divulgació de totes les nostres activitats. L'àrea de comunicació ha de ser una de la més important, videoblogs, xarxes, desdejunis amb la premsa, articles web, instagram, i altres similars.
- c) Serveis Financers: Revisar tota l'estratègia de finançament, tot i tractant de reduir la dependència de la subvenció institucional, mantenir-la en la mesura del possible, junt amb l'estudi d'altres fonts de subvenció procedents de la UE per a entitats culturals. Participació de l'entitat en possibles projectes europeus dins del seu àmbit d'actuació. Implementar formes alternatives de finançament: obertura d'una campanya d'afiliació massiva amb el pretext d'una nova etapa/direcció de l'entitat (Campanya "Porta't un company/companya" on cada soci / sòcia ha de fer l'impossible per vincular una persona del seu entorn al projecte). Realització d'activitats extraordinàries amb finalitat recaptativa: implementar els possibles recursos procedents del mecenatge; produccions audiovisuals que es pogueren subvencionar; obrir els espais de Ca Revolta per a activitats de "Coworking"; organització de concerts exteriors (i activitats musicals interiors una vegada obtingudes les llicències); sol·licitar l'organització de cursos sobre audiovisuals i informàtica subvencionats pel SERVEF; organització de rifes i sortejos.

- d) Altres actuacions de caràcter administratiu general: Renegociar el deute de Ca Revolta amb altres entitats bancàries, provar amb les entitats de banca ètica. Renegociar la contracta de bar/cafeteria en condicions més avantatjoses per a Ca Revolta, revisió dels horaris, etc.
- e) Manteniment, subministrament, cànon, tributs i serveis generals per al funcionament operatiu de Ca Revolta: instal·lació d'un limitador de so al Saló d'Actes per millor poder cobrir les condicions de la futura llicència municipal d'activitat. Revisar el cànon de la cafeteria.
- f) Creació d'una xarxa de distribució de productes ecològics i de proximitat per als nostres socis.
- g) Creació d'un grup de treball específic, amb especial participació de la directiva, per elaborar una proposta de modificació dels actuals estatuts, per tal d'adaptar-los, el canvi de nomenclatures dels òrgans de l'entitat, la creació d'àrees de treball que han de desenvolupar el nou projecte, establir mecanismes de participació i dinamització, i de relacions amb altres grups externs de treball. Tot això per a presentar-la a una futura assemblea extraordinària de Ca Revolta.

4.4 Resum de les idees força de la candidatura

- Execució transparent del pressupost de funcionament anual de l'entitat.
- Recerca de noves formes de finançament, d'una manera expressa a través de la nova Llei valenciana del Mecenatge.
- Compromís de no hipotecar ni subordinar els objectius programàtics de l'entitat a possibles condicions de subvenció, tot garantint la independència dels valors i objectius propis de Ca Revolta.
- Compromís de gestió eficient i amb caràcter finalista amb el pressupost i les activitats programades.
- Establir i assolir sinergies amb les entitats culturals afins, compartint agendes i activitats.
- Promoure i encapçalar els propers moviments de la ciutadania valenciana en pro de defensar i aconseguir drets i llibertats del poble i País Valencià. La Revolta continua.